

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010109
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3216010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. P., nar. X.X.XXXX v F. P., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. marca 2018 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 27. septembra 2017 , sp.zn. 3T/47/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 27. septembra 2017, sp.zn. 3T/47/2016, bol obžalovaný A. P. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sp.zn. Pv 68/16/3301-28 zo dňa 2.6.2016, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 27.2.2016 v čase okolo 05,00 hod. v I. nad I. na ulici J. cesta č. XXX/XX vo svojom byte pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcom konflikte s poškodenou A. B., sa poškodenej A. B. pred dverami do kúpeľne bytu, kde sa zo strachu pred ním poškodená A. B. zamkla, opakovane vyhrážal, aby otvorila dvere, že ju zabije, že sa odtiaľ nedostane, pričom jej vulgárne nadával, počas čoho sa snažil dvere kúpeľne otvoriť šrobovák, ktoré konanie u nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovaného prokurátorka pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného A. P., t. j. výrokov o vine a treste.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že súd rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby odôvodnil tým, že výsledky dokazovania nevyznali jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru k tomu, že sa skutok stal. Z výpovede poškodenej vyplývali skutočnosti, ktoré nasvedčovali skutkovému stavu, že sa skutok stal, má znaky trestného činu a spáchal ho obžalovaný. Výpoveď poškodenej bola čiastočne podporovaná výpoveďami svedkov - príslušníkov PZ B. I. a W. L., ktorí v podstate potvrdili, že počuli ženský krik z bytu obžalovaného a obžalovaný po ich príchode sa javil byť pod vplyvom alkoholu, reagoval v podstate arogantne a kričal, čo vyplývalo aj z úradného záznamu ppráp. Z. A.. Na druhú stranu obžalovaný skutok a to vyhrážanie sa zabitím poškodenej, poprel. Obžalovaný potvrdil prítomnosť poškodenej v jeho domácnosti a konflikt medzi nimi, ako aj rozmontovanie dvier do kúpeľne. Zo záverov skúmania duševného stavu obžalovaného ani z priamej výpovede znalca súd nezistil také skutočnosti, ktoré by sami o sebe spochybňovali obsah, alebo hodnovernosť výpovede obžalovaného, napriek skutočnosti, že tento bol v minulosti z dôvodu psychiatrického ochorenia hospitalizovaný a v čase skutku sa dobrovoľne nepodroboval psychiatrickej

liečbe. Súd za skutočnosti nasvedčujúce vyššej hodnovernosti výpovede obžalovaného považoval zistenia týkajúce sa rozsahu požitia alkoholu obžalovaným a poškodenou, resp. stavu po jeho požití, kde poškodená bola výraznejšie ovplyvnená požitím alkoholu vzhľadom na jeho vyššiu konzumáciu. Súd poukázal na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychológia k osobe poškodenej, z ktorého vyplynulo, že špecifická aj všeobecná vierohodnosť u poškodenej je výrazne znížená s poukazom na jej sklon k fabuláciám, znížené mnestické schopnosti, stav po požití alkoholických nápojov, katathymia, infantilita a znížená adaptabilita jej osobnosti. Súd poukázal na rozpornosť výpovedí poškodenej so závermi znaleckého dokazovania MUDr. P. ohľadne rozsahu požitých alkoholických nápojov obžalovaným a poškodenou a nelogičnosť jej konania a to ohľadne nemožnosti poškodenej otvoriť si dvere bytu a byť opustiť. Súd poukázal na výpovede svedkov príslušníkov PZ L. a I., ktorí arogantné správanie obžalovaného nevyhodnotili ako také, ktoré by prekračovalo obvyklé medze pri ich zásahoch. Súd vyhodnotil výpoveď poškodenej ako nedôveryhodnú vzhľadom na poznatky o osobe poškodenej, ako aj čiastočnú vnútornú nelogičnosť jej výpovede. Prokurátorka sa nestotožňuje s vyhodnotením dôkazov zo strany súdu, so záverom súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok a o nedôveryhodnosti výpovede poškodenej. Na hlavnom pojednávaní bolo na základe vykonaných dôkazov preukázané, že obžalovaný A. P. a poškodená A. B. sa v rozhodnom čase nachádzali na mieste činu a to v byte obžalovaného A. P.. Preukázaná bola tiež tá skutočnosť, že medzi obžalovaným A. P. a poškodenou A. B. došlo k vzájomnému konfliktu, z ktorého dôvodu sa poškodená A. B. zamkla do kúpeľne, kde sa obžalovaný pokúšal dostať takým spôsobom, že sa snažil šrobovákom otvoriť dvere kúpeľne. Prokurátorka má za to, že v konaní bol tiež preukázaný skutok a to vyhrážanie sa zabitím poškodenej zo strany obžalovaného a to výpoveďou priameho svedka - poškodenej A. B., ktorá bola podporená výpoveďami svedkov B. I. a W. L., príslušníkmi PZ zasahujúcimi na mieste činu. Pokiaľ sa jedná o spochybnenie vierohodnosti výpovede poškodenej v časti vyhrážania sa zabitím zo strany obžalovaného, je potrebné uviesť, že poškodená v priebehu celého prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku a to vyhrážkam zabitím vypovedala konzistentne a počas celého konania zotrvala na svojej výpovedi, popísala vyhrážky zabitím zo strany obžalovaného. Pokiaľ sa jedná o tvrdenia súdu, že zo záverov skúmania duševného stavu u obžalovaného ani z priamej výpovede znalca súd nezistil také skutočnosti, ktoré by sami o sebe spochybňovali obsah alebo vierohodnosť výpovede obžalovaného, je potrebné uviesť, že v predmetnej trestnej veci bol na obžalovaného vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Znalec z odvetvia psychiatrie, ktorý vypracoval znalecký posudok na obžalovaného sa nevyjadroval k posúdeniu vierohodnosti výpovede obžalovaného, pretože na takéto posúdenie ani nemá potrebnú kvalifikáciu. Jedine znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých je oprávnený psychologicky posudzovať osobnosť človeka. Avšak ani znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých nie je oprávnený sa vyjadrovať k vierohodnosti konkrétnych výpovedí svedkov, ale len k tým črtám osobnosti svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť. A. P. ako obžalovaný vypovedajúci ohľadom vlastnej trestnej činnosti nemôže byť podrobený znaleckému skúmaniu ohľadne jeho vierohodnosti a pravdivosti jeho vlastnej výpovede. J. sa nemožno stotožniť s tvrdením súdu o vyššej hodnovernosti výpovede obžalovaného oproti výpovede poškodenej s poukazom na to, že poškodená požila viac alkoholu. Skutok a to vyhrážky zabitím poškodená A. B. popisovala v podstate totožne hneď po skutku, kedy ešte bola pod vplyvom alkoholu, čo vyplynulo z výpovedí svedkov B. I. a W. L., príslušníkov PZ zasahujúcich na mieste činu, ktorí vypovedali totožne, že A. B. im uviedla, že sa schovala pred P. do kúpeľne, pretože ju obchytával a taktiež im uviedla, že sa jej vyhrážal zabitím. Poškodená A. B. vypovedala totožne ohľadne skutku a to vyhrážania sa zabitím zo strany obžalovaného aj v priebehu celého trestného konania. Poškodená mala dňa 27.02.2016 v čase o 05.29 hod. nameraných 0,72 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte cca 1,44 - 1,5 promile. Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia klinická psychológia dospelých vyplynulo, že u ľudí, ktorí majú zvýšenú toleranciu na alkohol hodnota 1,44 - 1,5 promile naznačuje miernu opilosť. Poškodená sa pred znalcom z odvetvia klinická psychológia dospelých vyjadřila, že jej maximálna dávka je trištvrté litra vodky, pričom preferuje vodku, pivo, čo poukazuje na vysokú toleranciu alkoholu u poškodenej. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. P. ohľadne alkoholémie u obžalovaného vyplynulo, že sa jednalo len o pravdepodobnosť výpočtu množstva požitia alkoholu u obžalovaného. Pokiaľ sa jedná o súdom uvedenú rozpornosť výpovede poškodenej so závermi znaleckého posudku ohľadne alkoholémie u obžalovaného, je potrebné uviesť, že zo znaleckého posudku vyplýva, že nie je možné s istotou urobiť spätný prepočet o množstve požitého alkoholu, aby sa dalo zistiť, koľko naozaj obžalovaný v ten večer vypil alkoholu. Znalec na hlavnom pojednávaní tiež uviedol, že neboli vykonané krvné skúšky na množstvo alkoholu v krvi, nebola u obžalovaného vykonaná dychová skúška hneď po skutku, keďže tento odmietol dychovú skúšku. Uvedené podľa názoru

prokurátorky nie je možné v žiadnom prípade považovať za záver, ktorý by preukazoval nevierohodnosť výpovede poškodenej. Z výpovede znalca MUDr. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že z hľadiska psychiatrického konfliktu s poškodenou mohol obžalovaný nahnevať. Mohlo sa jednať o afekt, zlosť voči nej. Afekt bežný fyziologicky normálny. U obžalovaného bola zistená podnaperosť, ktorá podľa vyjadrenia znalca môže u človeka zvýšiť podráždenosť, emočnú reaktivitu, labilitu, môže byť verbálne agresívnejší. V tejto súvislosti prokurátorka poukázala na to, že obžalovaný A. P. napriek tomu, že je dlhoročným psychiatrickým pacientom, už rok pred skutkom a v čase skutku neužíval žiadne psychiatrické lieky a z vlastného rozhodnutia prestal chodiť ku psychiatrovi. Obžalovaný nielenže nedodržiaval psychiatrickú liečbu, ale ako psychiatrický pacient bez liečby v čase skutku požíval alkoholické nápoje. Tvrdenia obžalovaného, že bol počas celej doby kludný, nekričal na poškodenú ani jej nenadával, napriek tomu, že došlo medzi nimi ku konfliktu, sú

nelogické a vyvracajú ich výpovede poškodenej A. B., ako aj výpovede svedkov W. L. a B. I., ktorí potvrdili slovné, agresívne správanie sa obžalovaného voči nim ako aj samotnej poškodenej. Z výsluchu svedka W. L. vyplynulo, že obžalovaný vulgárne nadával na poškodenú, nadával aj im, bol rozčúlený, chvíľami až kričal, poškodená bola vystresovaná a bolo vidieť, že sa obžalovaný bojí. Z ich výpovedí tiež vyplynulo, že obžalovaný neotvoril dvere hneď na prvý krát, ale búchali dlhšie, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej a vyvracia výpoveď obžalovaného, ktorý tvrdil, že otvoril dvere hneď. Vo svojej výpovedi svedkovia tiež uviedli, že poškodená vyšla z kúpeľne až keď vošli do bytu a poškodená im uviedla, že sa tam schovala pred obžalovaným, ktorý sa jej vyhrážal, že ak mu neotvorí, tak ju zabije. Pokiaľ sa jedná o uzamykací systém vchodových dverí do bytu obžalovaného, poškodená uviedla, že si nevšimla, akým spôsobom sa uzamykajú dvere u obžalovaného, avšak tieto sa snažila otvoriť, čo sa jej nepodarilo. Na podklade logickej reťaze udalostí vyplýva záver, že sa skutok stal tak, ako ho popísala poškodená, že na ňu obžalovaný kričal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa zabitím a to v dôsledku konfliktnej situácie, ku ktorej medzi nimi došlo, následkom čoho sa zatvorila do kúpeľne, ktorú sa obžalovaný pokúšal otvoriť. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhla Krajskému súdu v Trenčíne ako súdu odvolaciemu, aby v zmysle § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/47/2016 zo dňa 27.09.2017 zrušil a podľa § 322 odsek Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný A. P. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že aj keď s tvrdením prokurátorky, že zo spáchania trestnej činnosti ho svojimi výpoveďami usvedčovala poškodená A. B. možno súhlasiť, na druhej strane však okresný súd úplne správne vzhľadom na početné závažné rozpory a nelogickosť v jej výpovediach k priebehu skutkového deja, tiež vzhľadom na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku a z výpovede znalca z odboru psychológie PaedDr. D. K., ako aj závery vyplývajúce zo znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. a z výpovede znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie MUDr. O. P. a s prihliadnutím aj na samotnú poškodenou priznanú skutočnosť, že v minulosti z inej trestnej činnosti krivo obvinila už aj inú osobu, jej výpovede (na rozdiel od jeho výpovedí) nemohol pokladať za vierohodné a okresný súd preto po veľmi dôkladne vykonanom dokazovaní správne rozhodol, keď jeho spod obžaloby prokurátorky oslobodil a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Obžalovaný A. P. na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázal na písomné vyjadrenie svojho obhajcu k odvolaniu prokurátorky s tým, že je nevinný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 27. decembra 2017, na verejnom zasadnutí dňa 13. marca 2018 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, postupoval súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov a pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi

konanie a rozhodovanie po podaní obžaloby pred súdom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného A. P. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného A. P. spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného A. P., poškodenej A. B., svedkov B. I. i W. L., závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých PaedDr. Et Mgr. D. K. i výpovede tejto znalkyne na hlavnom pojednávaní, tiež o závery znaleckého posudku znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. Bánovce nad Bebravou i výpovede znalca tejto znaleckej organizácie MUDr. O. P. na hlavnom pojednávaní a listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal tento skutok a že by ho spáchal obžalovaný A. P., je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný A. P. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej obhajobnými tvrdeniami a výpovedami obžalovaného A. P. a dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa a z nich vyvedenými závermi okresného súdu, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku (z nich aj podľa názoru krajského súdu správne posúdený oveľa vyšší stupeň hodnovernosti výpovedí obžalovaného A. P. oproti výpovediam poškodenej, u ktorej je nielenže aj podľa záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychológie všeobecná vierohodnosť výrazne znížená s poukazom na jej sklon k fabuláciám, ale aj skutočnosti všeobecne charakterizujúcej osobu poškodenej včítane okolnosti, že v nedávnej minulosti už tiež iného muža krivo obvinila zo spáchania trestného činu), sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal.

Vykonané dôkazy teda nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzí (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorky iným, pritom výlučne v neprospech obžalovaného, hodnotením dôkazov než aké urobil súd prvého stupňa. Takýto záver nemožno však vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a

vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal. Dôkazy z prípravného konania i z hlavného pojednávania, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok sa nestal, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie nevinnej uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva totiž nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Súd prvého stupňa takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného A. P. zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní vecí, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátorka navrhla vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštannom súdnom konaní rozhodnutia prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S odvolacími námietkami prokurátora sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne, náležitým spôsobom a podrobne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za dôvodné, preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. zamietol .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.